

י"ד בחשוון
10 ביולי
יום ה'

החלטתי בלבי לנסוע היום. כאב הרגל שהרגשתי עוד בלונדון
ושיחשתי אותו ללחץ הנעל - נהפך לכאב שתי הרגלים, אשר כאילו נחמלאו
עופרה וקשה לי ההליכה. מלבד זו נחגלו בהרוח כחולות בשוק, והדבר
קשור עם ענין הכליות שלי. אסע לפריס לרופא ואדע את גורלי. חוששני
שלא אוכל להשתתף בוועידת האימפריה.

טלגרפתי בשלוש לדב: בריאותי הורעה. יוצא מערב מריסה.
שובי לונדונה לא בטוח".

בצהרים הזמינו אותנו שוב לסעודה סטעם מרכז החנוכה
המקצועית בשוידן, ברסטורן מאחורי הקיר, על גדות הנהר.
מהארץ קבלתי העתק מכתב הנציב מיום 25 ביוני אלי שבו
הוא מודיעני שהטלגרסה למקדונלד נחקבלה. מזכיר משרד המושבות בקס
מסנו להודיע לי שהנמוקים לעכוב העליה הוסברו במדה מלאה גם ע"י
ממשלת הוד מלכותו וגם ע"י הנציב העליון, ואין ראש הממשלה נכון
לעשות שום צעד בענין זה.

מכתב זה העמיק את יאושו של זיאסה - היחיד שכתב לי לאחר
צאתי מהארץ. כתבתי לו שאני הרבה פחות פסימי. למרות הכל אני סומך
על ממשלה זו - ולמותר להוסיף על ספלגת העבודה - יותר מאשר על כל ממשלה
אחרת. איני יודע מי אשם יותר במצב - פספילד או ויצמן. מחוך המכתבים
ששלחתי מלונדון תעמוד על כמה דברים - - נחוצה מצדנו פעולה תקיפה,
מחמדת, שיטתית; הסכנות הפוליטיות מרובות, אך איני סונה בחוך הסכנות

אח המזימה הרעה של פספילד ומקדונלד. אחת ספריו בפשר החשובה של מקדונלד על המלגומה שלנו. זהו עניין של חמינה משרדית - גם באנגליה וגם בממשלה הפועלים יש רומינה מוכרחת, בין אם היא טובה בעינינו ובין אם איננה. היחס שלך ושלי לא"י אינו יכול להיות יחסו של פרים מיניסטר אנגלי, ואפילו אם הוא ידיד שלנו. מצד זה אין כל יסוד ליאוש.

סיד לאחר המאורעות אסרתי: אל נקוה יותר מדי מאנגליה, אל נחיאש יותר מדי מהערבים - נבטח קודם כל ולאחר הכל בכוח עצמנו. זוהי דעתי גם עכשיו. אולם למראה הפסימיות הניצחת שהקפה את חברינו אני צריך עכשיו להוסיף - אל נחיאש יותר מדי מאנגליה בכלל וממשלה הפועלים בפרט. משעננו הפוליטי (החיצוני) הכי בטוח ונאמן היא - מפלגה הפועלים באנגליה. אולם נדע ונבין שפלגה הפועלים באנגליה אינה ולא תהיה מפלגה פועלי א"י.

כשדבר זלמן שלום בפלנום רשמתי על מיסה ניר:
הטון הפסטי אינו חולם אח האינדיפרנטיזם המשחעסמח השוררת באולם חדליל וחקר היציע. מתיאח כפים של הגרמנים. בחרגום האנגלי - קוק סוחא כף.

ס"ו בחמוז
11 ביולי
יום ו'

באניה "פרויסן", בין סרלבורג וסטניץ.
בהשע עשרים וחמשה עזבתי אמש אח סטוקהולם, ובסמונה